

ku natisniti in je pristavil prav mirno, pa možko razjasnjenje, v katerim dokaže v narodskih rečeh svoje ravnopravno ravnanje, ter pravi, de se bo nedostojnim terjatvam Slovincov vselej krepko zoperstavljal, njih pravice pa ravno tako krepko branil. „Le z dovolitvijo tega — pravi on — kar Slovanam po pravici gré, jih zamoremo vstaviti, de ne segajo delj, kakor smejo. Ne dopusti svojimu nasprotniku nikdar pravice pritožbe zoper sebe: to je po mojih mislih nar boljši politika, zakaj — pravica je umnost.“

To pismo, ki ga je g. Ricci prejel, je žalosten dokazek, de nekteri Nemci (čast tistim svobodoljubnim, ki niso taki!) še zmirej nočejo drugim narodam njih pravice privošiti, in de vsaciga pošteniga možá, ki se za pravice Slovanov poteguje, berž pitajo z „Wühler, Hetzer, Unruhestifter, Panslavist“ i. t. d!

Če pomislimo pravice, ki jih Slovenci v narodskih rečeh dosihmal v resnici vživajo, ne moremo po branju omenjeniga dopisa nič družiga storiti, kakor zdihnuti: „Oče nebeški, odpusti jim; sej ne vejo, kaj delajo!“

Nove postave

zastran razmére med katoljško cerkvijo in med državo v našim cesarstvu.

Ministerstvo je predložilo Cesarju nektere nove postave zastran razmére med katoljško cerkvijo in med državo, ki jih je lani na Dunaji zbrani škofji zbor nasvetoval, in Cesar so poterdili ministerski predlog. Vse reči pa, ki so se v škofjim zboru lani posvetovale, še niso sklenjene, ker ministerstvo še ni celiga dela, h katerimu je tudi posvetovanja s papežem potreba, dokončalo.

Kar so Cesar že poterdili, je: de si prihodnjič smejo škofje v cerkvenih zadevah naravnost z papežem dopisovati, kar dosihmal ni pripušeno bilo, ker vsi dopisi so mógli poprej „cesarsko dovoljenje“ zadobiti. Ravno tako smejo tudi škofje za naprej svojim podložnim višjim duhovnam v cerkvenih zadevah naukaze dajati, brez de bi zató deželsko gospósko vprašali, samó de pri tacih ukazih, ki se óčitno razglasé in óčitne opravila zadevajo, morajo ob enim, ko te naznaníla razglasijo, jih tudi deželski gospóski na znanje dati. — Cesar si priderzé pravico škofo in nadškofo izvoliti, vunder bojo po stari navadi pri tem vselej svét škofijstva zaslišali. — Škofje imajo oblast vikši in nižji duhovne, ki se naménam cerkve nasproti obnašajo, odstavití. — Cerkev zadobí oblast cerkvene kazni (štrafinge) naložiti. — Kjer je večina prebivavcov katoljške vére, ima cerkev oblast nad spodobnim praznovanjem cerkvenih praznikov čuti, ter vse pohujšljive veselice braniti in motljive težke dela prepovedati. Scer je v tem cesarskim ukazu gotovo zaupanje izgovorjeno, de cerkev ne bo oséb, ki so državljanskimu redu narvarne, v svoji družini terpéla. — Takó zapové cesarski ukaz od 18. aprila t. l. —

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajske novice pišejo, de se mislijo Cesar med 28. dnevam tega mesca in med 4. dnevam prihodnjiga majnika na pot skozi Ljubljano v Terst podati, in v Terstu 4 dni ostali. — Zlo se govori, de se bojo dali Cesar na svoj rojstni dan, 18. kimovca, kronati. — Ob kratkim se pričakuje nova postava zavolj gruntnih bukev. — Za Teržaško mesto je prišla srenjska postava, ktera ima marsiktere prednosti od družih. — Sliši se, de je ministerstvo ukazalo, de naj se brez dalj-

niga odlašanja volitve županov in odbornikov v srenjah napravijo. — Ministerstvu je nasvetovano, de naj postavi tudi žandarje za varovanje borštov. — Danes je slovesno vstanovljenje višiga deželnega sodništva za Koroško in Krajnsko deželo v Celjovcu; minister pravice pride v ta namen v Celjovec. — 17. dan t. m. je začel slavni Hanka razlaganje rusovskega jezika v Pragi. Učeliše je bilo polno, de se je vse terlo. To bo spet novo vpitje v nekterih časopisih zoper „panslavizem!“ — Po nar novejših novicah gré ban Jelačić 25. t. m. v Zagreb. — Razpartije, ki so bile med našo in turško vlado zavolj Ogerskih pobégnikov, so zdej popolnoma poravnane in poprejšna prijaznost med našo in turško vlado se je spet povernila. — Papež so spet v Rimu. 12. tega mesca so prišli v svoje poglavitno mesto z veliko slovesnostjo. — V Smirni, imenitnim kupčijskim mestu Aziatske Turčije, je bil ponoči od 2. do 3. tega mesca strašen potres, ki je 14 sekund terpel; do 8. se je večkrat ponovil; škoda v pohištvih je grozno velika. Tudi v Zadru se je 14. t. m. zemlja potresla. — Punt v Bosnii zmirej hujši postaja, vse turške vradnike so iz Krajne spodili; turško vladarstvo je odstavelo Bosniškiga vezira; paša Hercogovinski je namesti njega postavljen. Sliši sé, de bo v Banjaluko, Sarazevo in Travnik 40.000 mož močna turška armada postavljena punt vkrotiti.

Vošilo.

Ker bi se mende šolskim učiteljem po Slovenskim zlo vstreglo, ako bi gosp. Janez Krajnc, ki je slovensko-nemško slovnico v „Drobtinah“ doveršil, tisto v posebnim stisu na svitlo dal, prosimo gosp. Krajnce naj bi to storiti blagovolil. A. B. P.

Denarno naznanílo.

Po novim sklépu Dunajske banke se bojo stari banbovci po goldinarju in po 2 goldinarja še do konca mesca oktobra v vsih banknih kasah jemali; flike bojo tedaj še polléta živéle.

Smertno oznanílo.

Ponóči od pondeljka na torek je umerl v Krajnju g. tehant Dagarin, nekdanji c. k. bogoslovski učenik v Ljubljani, na pljučni jetiki. O veliki noči je še pridigoval in velko sv. mašo pél. O petek ob 10. uri dopoldne ga bojo pokopali. — Naj mirno počíva!

Napoved in povabilo

udam slovenskiga društva na Krajnskim.

Občni létni zbor slovenskiga slovstviniga društva bo 2. dan veliciga travna, to je, prvi dan po smajnim dnevum v Ljubljani, ob desetih dopoldne. Zbor bo v dosedanji družbini bravnici v stari Virantovi hiši Nr. 139 v 1. nadstropju, na St. Jakobškim tergu.

Ker bo po družbinih postavah v tem zboru nova volitev odbora, in ker bo treba se pomeniti, kterih slovstvinih dél se ima društvo prihodnjič lotiti, so povabljeni vsi udje k temu zboru priti in svoje misli za koristno delavno napredovanje tega domorodniga društva odkritoserčno razodeti.

Daljni gospodje, ki ne utegnejo osébnó priti, naj svoje mnenja pisméno poslati blagovolijo.

Odbor slov. društva v Ljubljani.

Današnjimu listu je pridjan 17. dokladni list.